

избере, безъ намѣсване на гръци тѣ, единъ духовенъ и единъ свѣтски началникъ. отъ които първий да е български архиепископъ, а другий — български народоначалникъ; въ всички-тѣ български храмове и училища да се употрѣбява българския езикъ и въ всички-тѣ български епархии да се испратжтъ български владици; българе-тѣ сами да се сѣджтъ за всички бракоразводни, граждански и наказателни работи, споредъ дѣйствиущи-тѣ закони, до колкото тѣ не сж противни на вѣра-та имъ, а сѣдии-тѣ да се избиржтъ отъ народа и да се утвърдяватъ отъ двамата началници; когато има распра между българинъ и турчинъ, работа-та да се сѣди заедно отъ турски и български сѣдии, като се слушжтъ и български-тѣ свидѣтели, както се слушжтъ и турци-тѣ; въ области-тѣ, у които население-то е повече българско или смѣсено, при турския управителъ да има и единъ българинъ подуправителъ, па да има и отъ българе-тѣ стражаре, както и отъ турци-тѣ; да се вземжтъ отъ и отъ българе-тѣ войници, ала дружини-тѣ имъ да сж отдѣлни отъ турски-тѣ, за да можтъ свободно да служжтъ на вѣра-та си, да се приематъ и българчета да се учжтъ въ военно-то медицинско училище, съ разноски на хазна-та, както така се приематъ и отъ други-тѣ не мохамедански народности въ царство-то, а ако ли отъ българе-тѣ се вземжтъ войници, то да се приематъ българчета и въ военно то училище. Смѣлий и джрзостний Никола Ев. Сапуновъ подалъ тая молба султану, когато въ единъ петжченъ день тоя послѣдния отивалъ въ джамия-та на молитва⁽⁴⁶⁾. Но, макаръ и да е била написана, до нѣкжде, споредъ духа на Хатихумаюна, молба-та никакъ не била вземана въ внимание, освѣнъ ако може да се предполага, че, по слѣдствие отъ нея, захванале да се приемжтъ и българчета въ военно-то медицинско училище. На това главно настоятелство се джлжи и сжединяване-то на български-тѣ общини въ области-тѣ на царство-то съ българска-та цариградска община за задружно дѣйствување по български-тѣ народо-черковни работи. — Сжщеврѣменно това настоятелство и съ други-тѣ още живущи

⁽⁴⁶⁾ Преписъ отъ тая молба, написана на турски, се намираше у Д-ръ З. Струмски; въ прѣводъ на френски, той я сжбщилъ на посланници-тѣ на голѣми-тѣ европейски джржави при Висока-та Порта. Д-ръ Захарий Струмски се намираше подъ английско покровителство.